

Gang har truffet ham paa et Møde, men hos dem, der kender Prien, har Behandlingen af ham vakt Vrede. Jeg hører ikke til dem, der er enig med Prien i politiske Spørgsmaal, men hos de Mennesker, der er enige med ham, har hans Sag vakt stor Forbitrelse. Men jeg hører til de Mennesker, der sætter Asylretten højt, og derfor forstaaer jeg den Uro, der har grebet store Dele af det danske Folk, særlig de sydslesvigsk-interesserede Kredse, fordi man paa Baggrund af det, man hidtil har kendt til Sagen, ikke kan forstaa Regeringens voldsomme Reaktion.“

I sin Besvarelse af Forespørgselen gav *Justitsministeren* først en Redegørelse for Asylrettens Begreb og historiske Udvikling. Han omtalte derefter Prien-Sagen meget indgaaende og sluttede med at resumere sin Opfattelse af Sagen saaledes:

„Jeg tror, at hvad jeg nu har sagt, vil gøre det klart, at selv om Prien oprindelig i 1934 er kommet hertil som politisk Flygtning og blev behandlet som politisk Flygtning, saa kan *Prien ikke nu med nogen Føje betegnes som politisk Flygtning*. Afgørende er . . . om der er rimelig Grund til at antage, at Tilbagevenden til Hjemlandet vil udsætte den paagældende for Forfølgelse paa Grund af Race, Religion, Nationalitet eller politisk Overbevisning. Jeg sagde ogsaa, at efter min Opfattelse giver vi her i Danmark Begrebet politisk Flygtning et mere rummeligt Indhold, og jeg er ikke i Tvivl om, at hvis Prien havde passet sig selv, kunde han have været her i Landet den Dag i Dag, blot det havde været ham ubehageligt at rejse hjem, og uagtet der ikke ventede ham nogen Forfølgelse i Hjemlandet. Det maa være en Forudsætning for at nyde Gæstfrihed her i Landet, at man holder sig i Ro, i hvert Fald at man ikke paa ophidsende Maade blander sig i indenrigs eller udenrigs Politik. Prien har valgt at blive *Urodstifter inden for et meget omtaaligt Omraade af dansk Politik*. Spørgsmaalet Sydslesvig hører vel til de alvorligste, som siden 1945 har beskæftiget Rigsdagen og Regeringen, og Regeringen har fastlagt en politisk Linie, som Gang paa Gang har faaet Tilslutning i det høje Ting. Det er for mig et Vidnesbyrd om en næsten overmenneskelig Taalsomhed, at man i Aarevis har ladet Prien virke uforstyrret som Sjælen i en Uro, der har været egnet til at skabe Vanskeligheder baade indadtil og udadtil for den Politik, som nu engang er Danmarks i det sydslesvigiske Spørgsmaal. Jeg tror, at det vil kunne blive klart for enhver, at Prien *paa det groveste har krænket de simpleste Pligter, som paahviler den, der søger Tilflugt i et fremmed Land*. Jeg har, siden Prien blev sendt hjem, faaet forskellige Tilkendegivelser